

האורח

של גולדה

ביום שבת לפני שבוע, בדיוק בשעה חמש אחרי הצהריים, אירחה אותי ראשי הממשלה גולדה מאיר על כוס קפה, כשהיא מטעימה אותי מעוגות השבת מעשה ידיה, אותה היא אופה כל יום שישי. ביום רביעי ערכה לכבודו גולדה מסיבת קוקטייל.

ביום חמישי הם אכלו יחד צהריים בלישי כח ראשי-הממשלה.

טוב — כמה זמן יכול האדם לא להבין את הרמז? באותו יום תרם הוא 200 אלף דולר למגבית.

הוא — הרב אלפרט, אחד מננני הגיז הסוביים בעולם, חתך לאללה ומולטימיליוני בסביבות שלושים, ויהודי כשר.

הוא הגיע ביום רביעי שעבר לארץ, התיישב מייד בהליקופטר שהוצמד לו, קפץ לקנטרה, סירר לאורך התעלה, ירד לביקעה, עלה אל משה דיין, וממנו אל גולדה.

באמצע הוא עוד הספיק לקפוץ לחנות תקליטים, לקנות חמישים תקליטים של עזר מר, לקפוץ איתם לבית-חולים הרסה בירד שלים ולחלק אותם לפצועי צה"ל שם.

באמצע גם טרי קולק ניסה לשכנע אותו לכתוב שיר על ירושלים, אבל נדאה מה ייצא מזה.

ובין כל הקפיצות שלו ניסה הרב להתר בצד במלוננו בפני הסתערותן של כל החי תיכות האמריקאיות בארץ, שמכירות מי הוא ורצו להעביר את ההיכרות לשלב מת קדם יותר.

למזלו הוא קיבל השבוע מיברק פתאומי, שבעקבותיו הוא ביטל את תוכניתו לבלות שבוע באילת, ארז את מטלטליו ועזב בי מפתיע את הארץ. אני פוחדת לחשוב מה היה קורה אם הישראליות היו מגלות אותו.

היא לא יוצאת עם נשואים

"אני לא יוצאת עם נשואים", הצהירה ברוב רושם דיילת אל-על התמורה בלה (ביבי) סולקין, בכל הזדמנות שנשאלה ושללא נשאלה, כשהיא מרימה את אפה, שיצא לאחרונה מבית-היוצר של מנתח פלסטי ידוע, ושהוא מקסים יותר מתמיד. או ביבי מוחק — יש לי חדשות בשבילך: את כן יוצאת עם נשואים. זאת אומרת,

הסוסה של מאנדי

כמה שילמה בשבילה? אה — אני אנגליה — ודבר כזה לא מגלים." כרגע ענת צריכה לנסוע לגליל, להתיי אכסן בקיבוץ. שאלה של דיאטה. המזון בתל-אביב פשוט איום. אין עשב טרי, והעשב הקצוץ שאפשר להשיג פה הוא לא בשבילה, תסלחו לי. "בגלל זה נראה עוד חודש", מתעגי מת מאנדי. "אני אתגעגע אליה". אוי.

מאנדי וענת

איוז קפריזה חולפת של מאנדי, או, לא עוד כשהיא הגיעה לראשונה לישראל, לפני ארבע שנים, היא גילתה אז במסיבת-העיתונאים שנערכה לכבודה: "שמעתי שיש בארץ גזע נהדר של גבי רים וסוסים. יש בדעתי להשיג את שני-הם."

זה גם ברור, כי באנגליה היו לה שלושה או ארבעה. היא החליטה לתת אמרה ועשתה. היא החליטה לתת עדיפות לגזע הגברים, ורכשה ממנו נציג לתפארת, כשנה לאחר בואה. עד היום היא נשואה לו. ובשבוע שעבר היא היגינה את השני. השנייה יותר נכון — ענת, היא רכשה אותה מאליהו גור-דון בעל "חנות-גורדון".

אם תיתקלו באחד הימים הקרובים במאנדי שאולי (רייס דיוויס לשעבר רחוק מאוד), אל תופתעו לראות את אשת-החברה והדוגמנית הנוצצת והמלוטשת פוסעת מעדנות, כשמכיסה האחד מציץ גזר והשני נפוח מקוביות סוכר: לא, היא לא חוזרת מקניות בשוק. היא פשוט בדרכה לענת בת השנתיים וחצי. אינו מין דיאטה זו, אתם שואלים — לתת סוכר וגור לתנוקת כזאת קטנה? אבל זה עוד כלום. אם הייתם יודעים מה עוד שמאנדי עושה לענת: היא רוכבת עליה.

כן, ענת מסתבר, היא סוסה. הלהיט האחרון שמאנדי קנתה לעצמה. ואל תחשבו שהרכישה של ענת היא

תשלובת ערד, מפעלים פטרוכימיים וכמה קידוחי נפט פה ושם. הוא נתן גם 400 אלף דולר כדי להקים את בית-ספר-תיכון ערוני הי בירושלים, מה שעשה את טרי קולק לידידו הטוב ביותר, ואתו עצמו ליו"ר של אגודת התורמים למען ירושלים.

גם בחייו הפרטיים אוהב ברני לתרום. כל פעם שהוא בא לארץ, וזה קורה איתה חמש פעמים בשנה — אל תשכחו שיש לו דירות לא רק בתל-אביב ובירושלים, אלא גם בניו-יורק, פלורידה וקנטאקי — הוא תורם קבוצה של מכרים וידידים ודוחס איתם לחוף מיסעדת-יוקרה תל-אביבית כמו הקסבה או רון, משכך ביניהם כמה עלמות חן, כדי שהשולחן לא יהיה רציני מדי — ומאכיל את כולם עד להתפקע.

בתשע שנות הרומן הגדול שלו עם יש-ראל, עבר-חלפו תחת שולחנו מיטב חתיכות ישראל. הצרה רק עם חלק מהן היא, שהן לא הבינו שתפקידן הוא רק לקשט את השולחן ועוד רהיט או שניים. כי כל מה שברני מבקש, תמורת אירוהו הנדיב, זה שהחתיכות תהיינה יפות, ותשוקנה ליד השולחן — וגם אחריכן. ובייחוד שתכבדינה את רצונו להתעורר לבד בבוקר.

ואני מכירה כמה וכמה חתיכות שלא הבינו מעולם את תפקידן זה אצל ברני, ונשבועו שהן יצליחו לצוד אותו. כמוכן שי מלבד שבועות-שחא לא עלה בידן כלום. אף אחת עוד לא אכלה אצלו יותר מפעמים ספורות.

אני מצפה בכליון-עיניים לראות איך ילך לביבי.

ברני ברנט וירידי סוקקין

ברני בן ה-52 נחשב אומנם בארץ למיליארדר, אבל באמריקה מולדתו הוא בסך-הכל עוד מיליונר אחד. לפני תשע שנים בערך הוא גילה מחדש את יהדותו והתייאה בישראל. חלק מאהבתו בא לידי ביטוי בזה שהוא השקיע אצלנו בחברת פז, כי

עם נשוי אחד. זהו ברני ברנט, שאת יוצאת איתו, ושכל הארץ — מלבדך — יודעת שהוא נשוי עם אישה הרבה ילדים. הסיבה שכל הארץ יודעת את זה — היא שברני מעולם לא הסתיר את זה. מעניין איך את הצלחת לא להצט.

ראשומון בירושלים

לפני שבועיים סיפרתי לכם כרך אחד מתוך ההגדה לבית צ'ינון (העולם הזה 1692), ובו עמדנו על הקורות את ריצ'רד צ'ינון ורעייתו ברבע-השלישי-של-המאה העשרים: כיצד נישא כתב השבועון האמריקאי ניו-יורק למלכת-היוצר לשעבר יורה ירדלין, כיצד התגרשו, כיצד כמעט-חזרו — וכיצד נפרדו מחדש.

השבוע כתב אלי בעל-הדבר עצמו, צ'ינון: חוסר הדיוק בכתבה שפורסמה אודותי

בגיליונם מיום 4.2.70, הדהימי. נכון אמנם שכתבתי מספר רב של מאמרים על ישראל אשר שופלפו והופצו על-ידי גורמים שונים כגון: ממשלת ישראל, המגבית היהודית המאוחדת, מלווה-העצמאות והפתוח רי עוד. למיטב ידיעתי, אף אחד ממאמרי לא שוכפל ולא הופץ ע"י משלחת ערבית באר"ם.

נכון הדבר שלפני מספר שנים ציטט אחד מנציגי מדינות ערב באר"ם משפטים אחדים מתוך מאמר שלי ועל ידי כך סילף את תוכנו של המאמר כולו. אך השימוש בשיטה זו של ציטוט קטעי דברים לשם סילוף תוכנו הכללי של מאמר, הינו מנהג מקובל אצל דיפלומטים ערביים.

חוסר הדיוק הנ"ל בכתבתכם הינו מטריד כשלעצמו, אולם הרעיון שמאמרים פרי עטני הם שהיו את הבסיס לבעיות המשפחיות, מלבד היותן לא נכון, הוא ממש מגוחך. נישואי לירה ירדלין לא עלו יפה לא בשל הבדלים בהשקפות פוליטיות (שלא היו בינינו), אלא בגלל התנהגותה ובגידותיה הרבות בי, בדוך כלל עט גברים נשואים.

המשבר הנוכחי בחיי-הנישואין שלנו מקורו ביחסים ההדוקים אשר התפתחו בין אשתי ובין עתונאי ישראלי מסוייסי, אדם נשוי ואב לילד. בשל רמתה המוסרית המפוקפקת והתנהגותה הכללית של אשתי החלטתי לדרוש את החזקת ילדנו בן הארבע וההליך המשפטי בענין זה כבר החל. בינתיים אינני יודע, לאבונני, הכן נמצא בני, מאחר שאשתי חטפה אותו.